

Praktik på Fysioterapiuddannelsen, Metropol

”Jeg hedder Maria, er 23 år og er næsten midtvejs i min uddannelse til fysioterapeut. Jeg er rigtig glad for mit studie og synes især vekselvirkningen mellem teoriundervisning og de kliniske forløb er god.” Maria nævner at en uddannelse som professionsbachelor i fysioterapi kræver en del teoretisk undervisning, som godt kan være lidt svær at rumme og sætte i spil. ”Men hvis jeg skal pege på et eksempel, hvor det er lykkedes, kan jeg nævne et forløb, som kaldes ’Klinisk Teoretisk Ræsonnering’(KTR). Det er et set-up, hvor en teoriunderviser fra Fysioterapeutuddannelsen kommer ud en formiddag og sammen med vores kliniske underviser og lille ’praktikgruppe’ deltager i en situation med en patient.”

Maria og de andre studerende syntes før afviklingen, at KTR’en kom som en forstyrrelse.

”Vi oplevede det ærgerligt at skulle bruge tid på at planlægge formiddagen, vi var så godt i gang med vore egne patientforløb. Jeg syntes, at jeg havde mange refleksioner sammen med min kliniske underviser i forhold til de patienter jeg havde, så jeg oplevede det lidt som en forstyrrelse, at der også skulle komme en underviser til uddannelsen.”

Maria oplevede, at hun godt kunne forklare sin praksis ud fra det kliniske undervisningssteds normer.

”Dagen før KTR’en undersøgte vi i par 2 patienter og planlagde derefter et program for næste dag, hvor de 2 patienter skulle præsenteres og modtage en form for intervention, som samtidig kunne danne basis for fælles kliniske ræsonnementer. Det var udfordrende for os som gruppe at finde nogle fokuspunkter, som vi kunne blive enige om var centrale læringsudbytter” Maria mener i dag, at denne forberedelse faktisk gav nogle andre erkendelser vedrørende undersøgelse og vurdering af en patient. ”Vi havde nogle givtige diskussioner om prioriteringer, og hvilken pædagogisk tilgang vi ville have til patienten og jeg blev lidt udfordret i den tilgang jeg nok spontant ville have valgt.”

På dagen gjorde det en forskel at skulle redegøre for vurdering, mål og plan for en teoriunderviser.

”Jeg synes netop jeg var blevet tryk ved den kliniske underviser, som jo også har præsenteret praksis på det kliniske undervisningssted. Så det kræver noget andet, at skulle argumentere for vore vurderinger overfor teoriunderviseren.” Ved den fælles ræsonnering over patientdemonstrationerne blev det tydeligt for Maria, at der er noget teori som var glemt, ikke forstået eller integreret relevant.

”Teoriunderviseren spurgte jo ind med et andet perspektiv end det vi – og den kliniske underviser – bragte ind. Det var først lidt frustrerende, at opleve ikke at kunne svare på spørgsmålene.” Ved at diskutere teoriernes betydning og anvendelse, i forhold til de aktuelle patienter, fik Maria i sidste ende inspiration til hvordan en intervention næste gang kunne afvikles. ”Jeg blev klogere på mit syn på disse patienter, og ikke mindst fik jeg nye tanker og ideer i relation til nogle af mine andre patienter.”

Maria oplevede det som motiverende at den kliniske underviser og teoriunderviseren også diskuterede deres opfattelser af patientdemonstrationerne.

”Det var meget interessant, at høre to fagpersoner bringe hvert deres perspektiv i spil og høre dem tænke højt og argumentere for deres forståelser. På den måde blev det ikke en overhøring af os som studerende, men et fælles læringsrum.” Det blev tydeligere for Maria hvordan vi som fysioterapeuter, begrunder vore valg med såvel teoretiske som kliniske belæg.

Den kliniske koordinator på Fysioterapeutuddannelsen bevidner, at KTR er et velfungerende tiltag relateret til kvalitetssikringen af samspil mellem ’teori og klinisk praksis’.

”En velfungerende KTR afhænger af flere elementer. Først og fremmest vil jeg nævne fælles aftaler mellem de kliniske steder og uddannelsen om organiseringen, fælles forståelse af uddannelsens læringsudbytter, kendskab til hinanden og hinandens arbejdsvilkår og et ønske om dialog. Som klinisk koordinator, med ansvar for organisering af KTR, har jeg fastsatte møder med såvel lederne på de kliniske undervisningssteder, samt den kliniske undervisergruppe. Derudover medvirker jeg i planlægning af jævnlige dialogmøder mellem kliniske og teoretiske undervisere. Det at vi mødes fysisk og har tid til dialog bidrager til øget kvalitetssikring. Vi har

procedurene for KTR beskrevet i et dokument "Kvalitetssikring af klinisk undervisning på Fysioterapeutuddannelsen", og der foreligger idékataloger til, hvordan en KTR kan afholdes, men det er de fysiske møder og dialogforum der bevirker, at vi kontinuerligt opdaterer formen for afholdelse af KTR og sikrer et gensidigt udbytte for alle; studerende, kliniske undervisere og teoriundervisere."

Underviserne fra uddannelsen har væsentlige udbytter af samspillet.

"Det at møde de studerende i en klinisk sammenhæng, giver en meget konkret evaluering af, hvordan de studerende arbejder med og anvender viden og færdigheder fra teoriundervisningen. Samtidigt giver mødet på det kliniske undervisningssted, og samarbejdet med den kliniske underviser, indsigt i professionen og de forskellige forhold, hvorunder den kan praktiseres. F.eks. opleves det muligt at trække på oplevede og nutidige patientcases, når der undervises i sygdomslære og ernæringslære. Undervisningen bliver mere levende, når der kan sættes eksempler og billeder på en patient."

Repræsentant for den kliniske underviser bevidner, at KTR er en relevant læringsaktivitet i de kliniske undervisningsforløb

En KTR er for de kliniske undervisere med til at sikre et tæt samarbejde med uddannelsesinstitutionen. "I samspillet med Fysioterapeutuddannelsen har vi som kliniske undervisere adgang til den fælles elektroniske platform, hvor underviserne lægger materiale op til de studerende. Vi kan således orientere os i litteratur og undervisningsmateriale som de studerende forventes at have kendskab til. Vi har jævnlige dialogmøder med teoriunderviserne og møder enkelte undervisere i forbindelse med eksamensafvikling."

KTR'en giver dog en særlig konkret indsigt i, hvordan teoriunderviserne vægter elementer i uddannelsen. Det fælles ræsonneringsrum, som etableres ved en KTR, giver et godt og øjeblikkeligt indtryk af hvordan en repræsentant for uddannelsen udspørger og vægter elementer i læringsudbytter. Forudgående dialog og forventningsafstemning om forløbet kan højne kvaliteten ved en KTR. "Det er min erfaring, at de bedste KTR seancer sker, når der forudgående har været en forventningsafstemning blandt de studerende, teoriunderviseren og mig som klinisk underviser. Denne foregår som regel over mailen og bidrager til at vi alle føler et medejerskab for dagen."